

**Вътрешното, същинско значение на Гедеон
като смел воин на Бога**

Пасажи от Писанията: Съд. 6–9

I. Бог издигна Гедеон като Свой силен и храбър воин и го изпрати да спаси Израил (Съд. 6:12-14; вж. Йн. 8:29) от гнета на мадиамците (Съд. 6:1–8:32). Трябва да видим вътрешното, същинско значение на успеха на Гедеон:

- А. Гедеон внимателно слушаше Божието слово, нещо, което по онова време беше изключително рядкост сред израилтяните:
1. Господ винаги иска да отвори ушите ни да чуем гласа Му, за да можем да видим нещата съгласно Неговата икономика – Откр. 1:10, 12; Йов 33:14-16; Ис. 50:4-5; Изх. 21:6.
 2. Понеже Духът говори на църквите (Откр. 2:7а), всички ние се нуждаем от отворени, обрязани (Ер. 6:10; Деян. 7:51), очистени (Изх. 29:20; Лев. 8:23-24; 14:14) и помазани уши (стхи. 17, 28), за да чуем говоренето на Духа.
- Б. Гедеон се подчиняваше на Божието слово и действаше според него – вж. Евр. 11:32-33а:
1. В Новия Завет виждаме Христовия живот на послушание и покорство. Ако ходим по духа, спонтанно ще изпълняваме праведното изискване на закона – Фил. 2:5-11; Римл. 8:4.
 2. Ако в отношението си към закона се интересуваме единствено от заповедите, написани с букви, ще притежаваме закона в аспекта на убиващата буква. Но ако приемаме всяка част на закона като словото, което възлюбеният от нас Бог е издишал, ще притежаваме закона в аспекта на животворящия Дух. По този начин законът ще функционира за раздаването на Самия Бог като в живот в нас, Неговите любящи и стремящи се към Него вярващи – Пс. 119:25, 116, 130; 2 Кор. 3:6; 2 Тим. 3:16-17.
 3. Да бъдем жизнени означава да бъдем живи и дейни чрез вътрешното и външното изпълване с Духа и чрез проповядване на благовестието и поучаване на истините по всяко време и на всяко място, навлизайки в Словото за нарастването и разпространението на Господа – Дан. 11:32b; Деян. 13:52; 4:8, 31; 13:9; 2:38; 5:32b; 2 Тим. 4:1-2.
- В. Гедеон събори жертвеника на Ваал (главното мъжко божество на ханаанците) и насече Ашерата (главното женско божество). Това докосна Божието сърце, защото Бог мрази идолите, които Той разглежда като чужди мъже, с които Неговата жена Израил блудстваше. От вътрешна, същинска гледна точка, идолът е всяко нещо в нас, което ние обичаме повече от Господа и което заменя Господа в нашия живот – Съд. 6:25-28; Езек. 14:1-3.
- Г. Чрез събарянето на жертвеника на Ваал и чрез насичането на бащината си Ашера Гедеон пожертва взаимоотношението си с баща си и общественото си наслаждение, за да следва Господа. За тази цел той беше длъжен да пожертва собствените си интереси; неговата жертва е силен фактор за неговия успех – Съд. 6:28-32.
- Д. В резултат на гореспоменатите четири фактора Гедеон получи награда – икономическият Дух слезе върху него (34-ти стих). По този начин той получи сила и само с триста мъже успя да победи двама князе и двама царе, чиито хора бяха „многобройни като скакалци“ и „камилите им бяха безброй“ (5-ти стих; 7:25; 8:10-12).

В Гедеон виждаме един човек, който живееше в съюз с Бога, един Богочовек, който да изпълни Божието слово и да осъществи Божията икономика.

II. Избирането на победители се вижда в Божието избиране на Гедеон и на тристата мъже, които излязоха с него да воюват и да победят мадиамците - 6:1-6, 11-35; 7:1-8, 19-25; 8:1-4:

А. Разказът за Гедеон ни показва как да бъдем победители:

1. Трябва да познаваме егото и да осъзнаем, че сме най-малки – 6:15; Еф. 3:8; Мт. 20:27-28; Гал. 6:3.
2. Трябва да видим небесното видение на Христос като централността и универсалността на Божията вечна икономика – Съд. 6:12; Деян. 26:16-22; Кол. 1:17б, 18б; 1 Тим. 1:3-4; Фил. 3:8, 10.
3. Трябва да принесем себе си на Бога като жива жертва съгласно Неговата добра, угодна и съвършена воля, за да имаме реалността и живота на Тялото Христово (Римл. 12:1-5; вж. Съд. 6:21-24). Трябва да сме тези, които чуват и откликват на Господния призив към победителите във 2-ра и 3-ра на Откровение – 2:7, 11, 17, 26-28; 3:5, 12, 20-21; *Химни*, № 894.
4. Трябва да съборим идолите в сърцето си, в живота си и в работата си за Господното свидетелство и да осъзнаем, че от една страна, Бог ни въвежда в наслаждението на Христос като живот, светлина и сила, а от друга страна, Той е верен да допусне да се сблъскваме с финансови трудности, емоционални страдания, физически страдания и загуба на природна доброта, за да можем да вземем Христос като наше задоволение, да се изпълним с Него и да Му позволим да заеме първото място във всичко – Съд. 6:25-28; Йн. 10:10; 8:12; 2 Тим. 2:1; Кол. 1:17б, 18б; 1 Йн. 5:21; Йов 22:24-26; Мт. 10:35-39; 2 Кор. 12:7-9; Йов 1:1, 22; 2:9-10; 3:1, 11; 2 Кор. 4:5; 1 Кор. 2:2.

Б. Избирането на победителите се вижда в избирането на тристата мъже. Когато Бог каза на Гедеон, че е събрал твърде много хора, Той му показва, че Той Самият ще воюва за Израил. След първия подбор си отидоха двацет и две хиляди души:

1. Онези, които си отидоха, търсеха слава за себе си – Съд. 7:1-2; Йн. 5:41, 44.
2. Онези, които си отидоха, бяха страхливи и трепереха – Съд. 7:3; Мт. 25:25; вж. Втзк. 20:5-8.

В. Вторият подбор се основаваше на начина, по който хората пиеха вода. Онези, които лочеха направо с устата си, бяха елиминирани от Бога. Онези, които пиеха, поднасяйки ръка до устата си, бяха избрани от Бога, защото те бяха самоотвержени хора. Пиенето по този начин им позволяваше да са нащрек относно всяко внезапно нападение от страна на врага – Съд. 7:4-6.

1. Хората, които имат възможността да се отдадат на удоволствия, но не правят това, са самоотвержени хора, които са преминали през разправата на кръста и са жертвали собствената си почивка и удобство заради Божията цел в деня на Божието воюване – 7-ми стих; Пс. 110:3.
2. Победители са абсолютно отдадени за Божията слава; единственото нещо, от което те се страхуват, е да наскърбят Господа и да загубят присъствието Му (Изх. 33:14-16). Те позволяват на кръста да се разправи с егото (1 Йн. 3:8; Евр. 2:14; Римл. 6:23; Гал. 2:20).

Г. Бог даде на Гедеон триста мъже и ги направи едно тяло, символизирано от „една пита от ечемичен хляб“, която се търкулна в стана на мадиамците за тяхно поражение и победа на Бога – Съд. 7:9-25:

1. Гедеон и неговите мъже се движеха и действаха в единодушие като един човек и по този начин символизираха единството в Духа и живеенето на Тялото. Те бяха омесени в едно във възкресението, символизирано от ечемика, който е узрява пръв

(6:16; 2 Царе 21:9; Лев. 23:10; 1 Кор. 15:20), за да бъдат един хляб, символизиращ църквата (10:17).

2. Павел заимства идеята за църквата като един хляб от старозаветния хлебен принос (Лев. 2:4-5). Ние сме много зърна (Йн. 12:24), които са смлени на чисто брашно, омесено с дървено масло за приготвянето на питата, на хляба на църквата (1 Кор. 12:24-25).
3. Всички съработници и старейшини трябва да се пастируват и да се обичат помежду си, за да бъдат пример за живота на Тялото и пример за онези, които се учат да бъдат умерени, смесени и зачеркнати, за да могат да вършат всичко чрез Духа и да раздават Христос един в друг за практичния живот на Тялото – Римл. 12:1-5; вж. 2 Лет. 1:10.

Д. Гедеон и неговите тринадесет мъже участваха в битката и се трудеха, но цялото общество гонеше врага и пожъна реколтата. Това означава, че когато побеждаваме, цялото Тяло се съживява и в крайна сметка Йехова като мир, Йехова-шалом (Съд. 6:24) започва да царува на земята – 7:22-25; 8:1-4; Кол. 1:24; Пс. 128:5; Ис. 32:17; 66:12.

Е. Когато Гедеон и неговите мъже преследваха мадиамските царе, те бяха „изтощени, но още преследваха врага“ (Съд. 8:46). Понеже сме получили Божията милост да служим и да живеем в реалността на Божията вечна икономика, ние не се обезсърчаваме (2 Кор. 4:1, 16-18). Може да се трудим до изнемогване, но нашият труд е според Божието действие, което действа мощно в нас (Кол. 1:28-29; 1 Кор. 15:58).

III. Трябва да видим вътрешното, същинско значение на тайната на провала на Гедеон:

- А. Първо, Гедеон не беше милостив – той избяга от онези от сънародниците си, които не го подкрепиха (Съд. 8:16-17) и по този начин наруши шестата Божия заповед (Изх. 20:13). Христос, Който е Божията милост и доброта, ни приведе към покаяние (Римл. 2:4; Тит 3:4; Еф. 2:7).
- Б. Второ, той се отдаде на похотта на плътта (вж. Гал. 5:16; Римл. 8:4) без никакво ограничение. Това се доказва от Съдии 8:30, където се казва, че Гедеон имаше седемдесет сина, „защото имаше много жени“. Освен това наложницата му, която беше в Сихем, също му роди син (31-ви стих). По този начин Гедеон наруши седмата заповед (Изх. 20:14).
- В. Трето, въпреки че Гедеон постъпи добре като се отказа да царува над народа (Съд. 8:22-23), той пожела неговата плячка (техните златни обеци) и по този начин наруши десетата заповед, и те му ги дадоха. Гедеон си направи ефод от златото, което беше взел от народа, и този ефод се превърна в идол за израилтяните (стих. 24-27; Изх. 32:1-4 и бележка 1 върху 2-ри стих). В резултата на това Гедеоновият дом и целият Израил се поквариха.
- Г. Книгата Съдии е свързана с наслаждението на добрата земя, която е праобраз на Христос. Успехът на Гедеон показва придобиването на превъзходна възможност за наслаждение на Христос, а неговият провал показва изгубването на възможността за наслаждение на Христос.

III. Гедеоновата слабост и отдаване на секса и неговата жажда за злато доведоха до идолопоклонство. Сребролюбието е идолопоклонство (Кол. 3:5). Блудството и сребролюбието са свързани с идолопоклонството (Еф. 5:5). Провалът и падението на Гедеон ни показват, че трябва да упражняваме строг контрол по отношение на въпросите за секса и богатството:

- А. Дори цар Соломон, който се прослави в Израилското царство по време апогея на неговото великолепие (3 Царе 4:34; 8:10-11) и започна кариерата си като един богобоязлив и боголюбив човек, в крайна сметка се превърна в идолопоклонник поради множеството си жени-чужденки (11:1-13; виж бележка 1 върху 43-ти стих).

- Б. След смъртта на Гедеон упадъкът на израилтяните започна с това, че те изоставиха Господа, техния Бог, и започнаха да служат на идолите на ханаанците, което пък от своя страна доведе до отдаване на плътска похот. Освен това синът на Гедеоновата наложница, Авимелех, изкла седемдесетте сина на Гедеон, а Йотам успя да избяга – Съд. 8:33–9:57.
- В. Йотам смело разказа една притча, в която оприличи царуването на Авимелех на царуването на трън, в сравнение с онези, които са като маслинови дървета, смокини и лози и които отхвърлят амбициите и се превръщат в проводници за снабдяване на Божиите хора (стих. 8-13). Бог върна злото на Авимелех (стих. 14-55), което той извърши спрямо баща си, като избя седемдесетте си братя. Бог също така върна цялото зло на сихемските мъже върху главите им и проклятието на Йотам, сина на Ероваал (Гедеон – 6:32), дойде върху тях (9:56-57).
- Г. В своя успех Гедеон се присъедини към Бога, но в падението си той се присъедини към Сатана. Изоставянето на Бога и присъединяването към Сатана означава навлизане във вътрешната, същинска амбиция на лукавия – Ис. 14:13-14.
- Д. Нямаме право да се развеждаме с Господа и нямаме причина да Го изоставяме. Трябва да Го приемем, да Го обичаме, да Го почитаме, да Го уважаваме, да Го ценим, да Го превъзнасяме и да се държим за Него и да отхвърляме Сатана до краен предел. По този начин ще бъдем благословени. Блажен е всеки – всеки народ, общество, група или човек – чийто Господ, Глава, Цар и Съпруг е Йехова – Пс. 33:12.